

In Twente IS NIETS TE DOEN,

Harald Droste zegt het met trots. Want precies dat is volgens deze moderne Twentse herbergier de reden dat toeristen steeds vaker zijn kant op komen. En om de kunst van het nietsdoen onder de knie te krijgen, kun je beter wat langer blijven.

TEKST STEPHANIE PANDER FOTOGRAFIE BRENDA VAN LEEUWEN

Boerderij de Bölte heeft een
eigen spa met natuurbad

Behalve het gezang van een merel en het geluid van een tractor in de verte is het er stil

‘Twente is precies het tegenovergestelde van de stad en daarom keken veel Twentenaren lange tijd op tegen mensen uit de stad. Maar nu beginnen we hier steeds beter in te zien dat in alles wat wij hier níét hebben, juist de rijkdom van deze regio schuilt.’

BOERDERIJLODGES EN TINY HOUSES

Harald Droste nam in 1990 het bedrijf van zijn ouders over, een eenvoudig café-restaurant met tien hotelkamers. Hij bouwde het in 32 jaar tijd uit tot een hippe herberg. Die herberg mocht nog best wat groeien maar opnieuw bouwen, daar had Droste geen zin in. Op een mooie dag riep een bevriende boer hem het erf op om zijn zojuist gestarte B&B te laten zien. En zo ontstond het idee voor de boerderijlodges: niet zelf nieuwe kamers bouwen, maar samenwerken met boeren in de omgeving die een kamer over hebben en die deze graag aan toeristen willen verhuren.

Er werden vakantiestudio's en gastenkamers ingericht in boerderijen en voormalige stallen op de mooiste locaties van Twente. Hier houden de plannen van de enthousiaste Twentse ondernemer niet op. Hij wil het concept komende jaren verder uitbouwen tot een zogenaamd landschapshotel: tiny houses midden in de weilanden, die los staan van de boerderij en het erf, met lekker veel ramen zodat het landschap letterlijk binnenkomt. Er staat er inmiddels eentje in de weilanden van Nutter en het loopt storm. *drostes.nl*

HET GROTE NIETSDOEN

Die middag rijdt Droste voor ons uit naar Nutter, niet ver van het kunstenaarsstadje Ootmarsum. De weg gaat door een coulisselandchap; weilanden worden afgewisseld met stroken bos en houtwallen. Soms lijkt het landschap zelfs even te glooien. Dat komt door de essen, een mengsel van mest en turf dat eeuwenlang gestapeld is en nu de kenmerkende verhogingen in het landschap geven. We parkeren op het erf van boerderij de Bölte. In de oude potstal, waar vroeger de mest werd opgepot, zitten nu twee vierpersoonsappartementen met keuken en bedstee, plus een extra boerderijkamer op zolder.

We worden opgewacht door boerin Marinka. Samen met man en dochters runt zij de nog werkende boerderij, de lodges en de boerderijspa. Een van haar dochters is een ambachtelijk ijswinkeltje begonnen aan de rand van het erf. Inmiddels een vaste stop voor fietsers die hier zomers in grote getallen door het coulisselandchap toeren.

Vanaf het ruime terras kijken we uit over de weilanden. Behalve het gezang van een merel en het geluid van een tractor in de verte is het er stil. Het grote nietsdoen kan beginnen.

TWENTSE SCHOONFAMILIE

De volgende morgen wacht er een grote ontbijtmand voor de deur: boerenyoghurt, vers fruit, gekookt eitje en een snee krentenwegge met een dikke laag roomboter. Na het ontbijt rijden we richting Lutterzand. Op het parkeerterrein van het paviljoen staat een bord waarop een drietal wandelroutes wordt aangegeven. Die van 8,5 kilometer moet lukken vandaag. Op de kaart lijkt het alsof de wandelroute langs ►

Een van de boerderijlodges van boerderij de Bölte in Nutter

De eerste Landschapskamer van Droste in de weilanden bij Nutter

Bedstede in de boerderijlodge op de Bölte

De Groene Staart
bij het Lutterzand

Een haast on-Nederlands landschap met steile zandwallen, stuifzandvlaktes en statige parasolpijnbo­men

de oevers van de Dinkel gaat. Ik heb ergens gelezen over een Groene Staart, een stuk waar de beek meandert als een drakenstaart en waar de zandwallen steil aflopen tot aan het water. Boven op die wallen staan statige pijnbomen, een bijna mediterraan landschap. Zeker als je er op een warme dag als vandaag komt en kunt pootjebaden op een van de strandjes langs de oevers. Ik ga er voor het gemak vanuit dat de aangegeven wandelroutes daar wel langs zullen komen, maar dat valt tegen. We lopen over landwegen, langs weilanden en bosranden. De weg kruist een paar keer de Dinkel, prachtig, zeker, maar van de groene staart geen spoor. Na acht kilometer zonder zandwal in zicht plaats ik een bericht op de familie-app van mijn Twentse schoonfamilie. ‘De Greun’n Stet? Die begint direct achter het paviljoen en loopt door tot aan het hondenlosloopveld’, bericht mijn zwager Peter. ‘Het laatste stuk kun je niet lopen, want dat heeft de grondeigenaar – boer Frans van *Boer zoekt vrouw* – afgesloten uit woede, omdat hij moet inkrimpen met zijn bedrijf’, weet neef Koen eraan toe te voegen. Terwijl het op de familie-app nog even gezellig verdergaat over het wel en wee van boer Frans, haasten wij ons terug naar het paviljoen. We zitten fout en moeten juist aan de andere kant wandelen om op het mooiste stuk te komen. Ik had ze natuurlijk meteen moeten appen. Een Twentse schoonfamilie heb je niet voor niets.

LOGEREN OP EEN LANDGOED

Het Lutterzand vlak voor zonsondergang is pure magie, een haast on-Nederlands landschap met steile zandwallen en stuifzandvlaktes, waar statige parasolpijnbo­men worden afgewisseld met loofbomen. Voor de lunch kiezen we een van de zitjes uit onder de bomen bij Lutte Hutte. Er zijn ook een drietal natuurhuisjes te huur in het gebied, alhoewel je om die te bemachtigen wel een beetje vooruit moet plannen. Pas als de zon bijna onder is rijden we naar Lattrop waar we logeren op Landgoed de Holtweijde – eerst theeschenkerij, later herberg, en nu een van de bekendste landgoedhotels van Twente. Gezellig, persoonlijk en de suites hebben bakken vol allure. Als we de glazen schuifpui opengooien, is er een privéterras met weids uitzicht over de weilanden. En nog duurzaam ook. Zo staat er geen overvolle fruitmand op de kamer maar een fruitmenu waarmee gasten bij de balie alleen dát fruit bestellen waar ze trek in hebben, zodat de rest niet ligt te verschrompelen in de schaal. In Restaurant ‘t Spieck serveert chef-kok Rob Fiselier een modern Bib Gourmand-driegangenmenu van ceviche van witvis, zeebaars met groentes en toe een taartje van witte chocolade met aardbeien, merengue en ijs van boerenyoghurt. Het wordt geserveerd in de elegante eetzaal waar het opvallend vriendelijke personeel zorgt dat het ons de hele avond aan niets ontbreekt. Onze ober is zelfs zo vriendelijk dat wanneer ik later die avond beweer dat er geen vijgen- maar aardbeienjam bij de kaas werd geserveerd, hij op mijn verzoek de pot uit de keuken laat komen. En ondanks dat hij gelijk heeft en er wel degelijk vijgenjam op het etiket staat, voegt hij er vriendelijk aan toe: ‘Maar als het voor u naar aardbeien smaakt, dan is het toch gewoon aardbeien?’ *landgoedlutterzand.com* | *holtweijde.nl* ►

Suite van Landgoed de
Holtweijde in Lattrop

Vakantiehuisje
aan het Lutterzand

Restaurant ‘t Spieck op
Landgoed de Holtweijde

Van de melk wordt mozzarella en ricotta gemaakt, waar zelfs de Italianen even stil van werden

BUFFELS KIEK'N EN BIER BROUWEN

Alvorens we weer westwaarts rijden, shoppen we nog een rondje lokale goods. We stoppen bij bierbrouwerij Othmar in Ootmarsum waar het bier wordt gebrouwen volgens het Duitse *reinheitsgebot* in koperen ketels. Vanaf deze zomer is ook de eigen herberg met een bierspa open – denk aan eindeloos bierbaden en daarna weg-dromen tussen de hopvelden. Behalve brouwen kunnen ze ook goed stoken in het kunstenaarsstadje. De op Twents eikenhout gerijpte whisky's van Stokerij Sculte wonnen meerdere internationale prijzen.

Een van de leukste stops is bij Buffalo Farm Twente waar boer Alfons samen met zijn vrouw Andra meer dan honderd buffels houdt. Van de melk wordt mozzarella en ricotta gemaakt, waar zelfs Italianen die de boerderij bezochten, even stil van werden. Je kunt er buffels kijken, proeven en daarna wat lekkere dingen meenemen uit de boerderijwinkel. Behalve eigen kazen en melkproducten verkoopt Andra hier ook allerlei andere goodies, zoals een prachtige serie zelfgestookte likeuren, lokale honing en potjes homemade jam. Kijk even op de website voor je langsrijdt, want de winkel is niet iedere dag open. Zoals Alfons zegt: 'Als je zegt dat je open bent, moet je dat ook zijn.'

Ben je toevallig in de buurt op een dag dat de winkel dicht is, aanbellen mag altijd. Van Denekamp rijden we naar Landgoed Twickel bij Delden, dat 4.400 hectare, een kasteel, meerdere boerderijen en zelfs een eigen zagerij telt. Maar wij komen voor de prachtige moestuin en kwekerij. Van begin mei tot eind november (alleen op woensdag- en vrijdagmiddag) worden de rijpe groenten en fruit verkocht in het stalletje achter in de tuin. Bij kwekerij De Border, direct naast de moestuin, slaan we in voor thuis. othmarbier.nl \ stokerijsculte.nl \ buffalofarmtwente.nl \ twickel.nl

KIJKEN, LUISTEREN, MIJMEREN

Nog even over die schoonfamilie, zij zijn het natuurlijk helemaal niet eens met Harald Droste, dat er in Twente niets te doen zou zijn. Mijn wijlen schoonvader Chris Velthuis was in de wijde omtrek bekend om zijn wandelgidsjes die hij zelf illustreerde met pentekeningen. Hij kon tranen in zijn ogen krijgen van de boom-klever en de bonte specht, wist precies waar de ijsvogel overwinterde en waar de wielewaal en de bosrietzanger in het voorjaar te vinden waren. Hij stuurde vriend en vijand het bos in om z'n routes jaarlijks na te lopen en eventuele veranderingen onderweg te noteren. Hij beschreef als geen ander 'het staartwippende hoentje in het riet' en de 'muggendans boven het kerkepad' en ieder seizoen kreeg van hem een eigen gedicht. Schijnbaar pretentieloos maar altijd zeer nauwkeurig en met veel liefde voor 'zijn Twente'. Ik heb zijn gidsjes in mijn rugzak zitten en blader er zo af en toe eens doorheen. Het zijn geen moderne boekjes die je vertellen waar je koffie moet drinken (bij Watermolen Bels in Mander) of waar het beste ijs verkocht wordt (bij de Ijskuip langs de Dinkel in Denekamp). Maar als zijn tekeningen en beschrijvingen iets laten zien, is het dat hij de tijd nam voor het landschap. Om ernaar te kijken, te luisteren en erover te mijmeren. Want ook als er ogenschijnlijk weinig te zien is, gebeurt er van alles. watermolenbels.nl \ deijskuip.nl ►

In het winkeltje op het erf van de Buffalo Farm in Denekamp wordt meer verkocht dan buffelmozzarella

Twente is beroemd om het coulisselandschap dat een lichte glooiing geeft

In het oude stadhuis in Ootmarsum wordt nu ambachtelijk ijs gemaakt

Ook als er
ogenschoonlijk
niets te doen is,
gebeurt er
van alles

De Herberg van Droste

MEER WETEN OVER TWENTE?

Op visittwente.nl vind je informatie over verblijf en activiteiten plus de leukste tips.

1 HET GROENE LAB

In 2020 is Rijksmuseum Twenthe gestart met Het Groene Lab.

Daarvoor worden kunstenaars uitgenodigd die planten en bloemen gebruiken als 'voeding' voor hun werk. Zo legde kunstenaar Claudy Jongstra in 2020 een verplantentuin aan in de binnentuin van het museum en eind 2021 ontwierp kunstenaar Elspeth Diederix een nieuwe achtertuin, geïnspireerd door zeventiende eeuwse bosgrondstilleven. Afgelopen voorjaar opende De Heemtuin die onder meer als doel heeft om bij te dragen aan meer groen en biodiversiteit in de buurt. rijksmuseumtwenthe.nl

2 TWENTS BLOKJE OM

Twents blokje om is een bundeling van meerdere afwisselende wandelroutes, elk met een eigen thema. Thema's die wat vertellen over de natuur in Twente, maar ook over de cultuur en de mensen, de Tukkers. Ook al loop je maar een klein deel van de 300 kilometer lange route, je beleeft al snel het echte Twente. De routes van *Twents blokje om* kun je op veel plekken in Noordoost-Twente oppakken. Heb je nog meer tijd? Maak dan gebruik van de 5-daagse of 9-daagse routes. visittwente.nl/twents-blokje-om

3 SLAPEN & ETEN ONDER EEN DAK

Wij logeren een nacht in een van de Droste boerderijlodes en dineren in de Herberg. Eten zonder fratsen noemen ze het zelf. Daar horen lekkere, lokale seizoenproducten bij als pasta en brood van St. Jans Rogge, Twentse kazen, geserveerd met een plakje krentenwegge of Twentse Blauwe, een Albergs hoenderras. De herberg is trouwens ook een heerlijke plek voor de borrel, zomers op het terras in de zon en, als het wat frisser is, in de heerlijk lichte serre. drostes.nl

De tweede nacht verblijven we op Landgoed de Holtweijde in een van de moderne suites. Wie wat langer blijft, kan ook kiezen voor een van de vrijstaande landhuizen. Kinderen mee? Het hotel heeft kinderfietsen, tandems en zelf een handige bakfiets in de schuur staan. Dineren bij Restaurant 't Spieck is echt een bijzonder avondje uit. holtweijde.nl ■